

Folketingets Ombudsmand
Gammeltorv 22
1457 København K

25.oktober 2007

Vedr. klage fra Gaderummet, j.nr: 2007-1859-069.

Vi tillader os hermed at følge op på vores sag, tidligere tilsendt Ombudsmanden. Og hvor Ombudsmandens virke førte til, at der kom svar til Gaderummet fra Københavns Kommune. Det angår svar af [5.september 2007. Socialforvaltningens besvarelse af de via Ombudsmanden fremsendte kritikpunkter vedr. Socialudvalgets beslutning om at afvikle Gaderummet.](#)

Løse ender og talen udenom.

Der er desværre kun løse ender og talen udenom i kommunens svar, specielt på ét punkt, som vi mange gange har rykket for svar på. Og som vi derfor må bede Ombudsmanden om at medvirke til, at Gaderummet kan få svar. Det er et punkt, som vi allerede flere gange direkte har spurgt ind til, jf.:

[Åbent brev til Socialforvaltningen i Københavns Kommune. Endnu en anmodning om identifikation af vanrøgtede personer, 17.august 2007, Gaderummet;](#)

[Jyllands Posten, Den katastrofale lukning, 1.oktober 2007, Kalle Birck-Madsen;](#)

[Skandalen der udebliver. 29.august 2007, Gaderummet;](#) -

men uden held med et svar.

"De stærkt/alvorligt psykisk syge"

Det gælder "de stærkt/alvorligt psykisk syge", som det hævdes, at Gaderummet ved undertegnede er ansvarlig for, ikke skulle have fået den korrekte behandling. Det er fremhævet igen og igen af politikere og i pressen, at "de stærkt/alvorligt psykisk syge" skulle være frataget/frarådet deres medicin i Gaderummet, og at det derfor for socialborgmester Mikkel Warming "kan være endt" skidt. Det påstås ikke af socialborgmesteren, at det ER endt skidt! Kun at det kan ende sådan! Men hvem angår det? Og er det overhovedet en "grund" for noget, når der ikke er fremlagt noget herom, noget sted. Der er intet skriftligt herom.

Disse "de stærkt/alvorligt psykisk syge" optræder i Tilsynsrapporten af 6.november 2006; og der refereres fra foråret 2007 i en lind strøm med meget stærke benævnelser til disse personer fra lokalpolitikere og socialborgmesteren til pressen, hvor deres benævnelse bruges som sandhedskriterium for, at Gaderummet skulle lukkes.

De nævnte "stærkt/alvorligt psykisk syge" skal vel for enhver pris identificeres, så undertegnede - der har behandlingsansvaret - overhovedet gives mulighed for at handle i overensstemmelse med kritikken. Men det skete aldrig i 2006. Og det er så heller ikke sket her i 2007.

En bruger-klage til Ombudsmanden.

Én ung i Gaderummet, der også talte med Tilsynet da de var på besøg i Gaderummet, har også henvendt sig til Ombudsmanden, med ønske om at der blev udvirket et svar på, om det var ham de tog til indtægt for fejlbehandling i Gaderummet, og hvis det ikke var det, så ville han gerne vide hvor hans positive udsagn om Gaderummets arbejde og medicin-politik så var blevet af.

Den unge fra Gaderummet ønskede i sin henvendelse til Ombudsmanden at være anonym til at starte med, da han ikke ønskede at bringe sig i en position en gang til, hvor hans udtalelser kunne fordrejes og bruges mod ham og mod Gaderummet. Ombudsmanden kunne desværre på dette grundlag ikke tage imod hans klage.

Det må dog være muligt for Gaderummet, at anmode om identifikation af pågældende bruger i Tilsynets materiale – i deres noter! – fx ved at Tilsynet tilkendegav, hvor de i Gaderummets lokaler ”observerede” de ”stærkt/alvorligt psykisk syge”, hvad køn de havde, deres alder, og deres specificerede tilknytning til Gaderummet: gæst, bruger, rådgivningsbruger, boer, ansat, frivillig eller andet.

Kommunens slørede svar.

I kommunens svar på punktet, [skrivelse af 5.september 2007](#), hvem de observerede ”stærkt/alvorligt psykisk syge” var, siges det:

”Svar: Forvaltningen stiller sig helt uforstående over for ovenstående kritikpunkt. Det er naturligvis en særdeles relevant oplysning i forbindelse med tilsynsbesøget, at tilsynet taler med to unge, som de vurderer som psykisk syge. De pågældende er i beskrivelsen anonymiseret så de ikke er genkendelige, hvilket er normal praksis i forbindelse med tilsynsbesøg. Det kan i øvrigt oplyses, at de pågældende tilsynsmedarbejdere har mange års erfaring inden for behandlingspsykiatrien og det socialpsykiatriske område”(s.4)..

Vi mener ikke, at kommunen kan tilsidesætte deres oplysningspligt på dette område. I modsat fald lukkes Gaderummet så på grundlag af anonyme udtalelser, der ikke relaterer sig til vores arbejde - og er det lovligt?

Intrigen eller brødniden.

Gaderummet kan sagtens huske og nemt identificere, hvem der skulle have sagt hvad til Tilsynet - og det er også på den baggrund at Gaderummet hævder, at Tilsynets betragtninger og vurderinger på ingen måde holder. Og vi må derfor spørge hvor de kommer fra.

Både psykiater Henrik Rindom og den frivillige sygeplejerske fra Kirkens Korshær i Hille-rødgade har været del af det arbejde, som Tilsynet skulle syne. Har de præsenteret egne private partsinteresser som almeninteresser, altså brugt Tilsynet til at fremme egen vinding? Gaderummet ved det ikke, men i bakspejlet må vi konstatere, at begge parter er trådt frem i ansøgninger fra andre institutioner, der har ønsket at overtage Gaderummet. Lige som psy-

kiateren blev brugt af Socialudvalget d.2.maj 2007 i et foretræde. Og dette til trods for, at han allerede på det tidspunkt var afsløret i et groft dobbeltspil overfor Gaderummet. I perioden hvor Gaderummet ventede på tilsynsrapporten, september-oktober 2006, var der en vis tumult mellem psykiater Henrik Rindom, bestyrelsesformanden Ole Henriksen (der blev ekskluderet fra Gaderummet i februar 2007), og en skånejobsansat. Der gik fortællinger om, at psykiater Henrik Rindom ville lave sit eget Gaderummet, men på en anden måde end det eksisterende Gaderum, samt at formanden Ole Henriksen ville have den skånejobsansatte fyret, fordi han havde fortalt dette fra psykiater Henrik Rindoms mund. I en efterfølgende samtale udtalte psykiater Henrik Rindom, at det var der ikke noget om. Som han sagde: "Det kender jeg ikke noget til". Og fyringen af den skånejobsansatte fra formandens side, blev der heller ikke talt mere om.

Fra intrige til Tilsynsrapport.

Men hvordan kommer sådan nogle private "aktier/rygter" ind i en tilsynsrapport? Dét vil vi gerne vide. Altså: Hvem er de identificerede "stærkt/alvorligt psykisk syge"? Og hvis det ikke er de identificerede, da Tilsynet var på besøg, hvordan kommer de egentlig så ind i tilsynsrapporten?

I et så lille hus, med to tydelige tilsynsbesøg, selvfølgelig kan personerne identificeres fra vores side. Og når Tilsynet har noter fra deres besøg, hvad de siger de har, så vil det være meget nemt at lave en entydig identifikation, også selv om Tilsynet har sløret deres informationer.

Gaderummet og undertegnede har bedt og bedt og bedt om svar på, helt tilbage fra 6.december 2006, hvem "de stærkt/alvorligt psykisk syge" var, men først med Kommunens skrivelse af 5.september 2007 får vi et første svar, men altså også et afvæbnende svar: at de ikke kan identificeres, men at man skal tro på de tilsynsførende, fordi de har mange års erfaring osv.

Gaderummet har også mange års erfaring, på et helt andet niveau, det socialpsykologiske, end hvad de tilsynsførende umiddelbart har kompetence til, og undertegnede har også mange flere års erfaringer, end hvad de Tilsynsførende har. Men det blev ikke taget i betragtning.

Kommunal Pressehetz.

Samtidig dukker det op i pressen - fra marts-april 2007 og frem helt til i dag - og direkte fra Socialborgmester Mikkil Warming i september 2007, at "de stærkt/alvorligt psykisk syge", der blev identificeret i Tilsynsrapporten fra 6.november 2006, at disse ikke er identiske med to andre identificerede unge, som skulle have fået en vanrøgtelig behandling i Gaderummet. Men som socialborgmesteren udtrykker sig: "Tavshedspligt". Kan det være rigtig, at en socialborgmeter kan sige hvad som helst, og når det så ønskes dokumenteret, så pålægger man sig selv en tavshedspligt. Jf. hertil artiklen "[Den katastrofale lukning](#)" i [Jyllandsposten d.1.oktober 2007](#), samt referatet af mødet i Enhedslisten d.12.september 2007, hvor socialborgmester Mikkil Warming fortæller om de "andre" "psykisk syge", som Gaderummet

skulle have svigtet, og som er den egentlige grund til, at Gaderummet skulle lukkes, og som altså ikke er identisk med de to stærkt/alvorligt psykisk syge fra Tilsynsrapporten ([Referat af ekstra medlemsmøde i Enhedslisten Nørrebro, Medborgerhuset Kapelvej, d.12.september 2007](#)). Udtalelserne fra socialborgmester Mikkel Warming er ikke senere blevet dementeret, heller ikke efter offentliggørelsen af artiklen "[Den katastrofale lukning](#)" i Jyllands Posten d.1.oktober 2007, hvor det direkte nævnes). Socialborgmester Mikkel Warming indrømmer, at den egentlige grund til at Gaderummet skulle lukkes, ikke blev inkluderet i beslutningsgrundlaget.

Gaderummet og undertegnede sidder tilbage med, at der har været en finger med på vægten et eller andet sted, men som ikke hører hjemme her. Altså at kommunens tilsyn ikke har levet op til sin lovmæssige bestemmelse, men er blevet brugt som et administrativt organ til at fremme nogle kommunale eller private interesser, der ikke har noget med Gaderummet at gøre og med de midler som Gaderummet har fået tildelt fra Socialministeriet.

En overdreven kritik.

Gaderummet og undertegnede bebrejdes forhold som, selv hvis de var sande, ikke har tilstrækkelig karakter til, at en lukning kan begrundes. Nu er de bare ikke sande! Alligevel er Gaderummet og undertegnede ved navns nævnelse utallige gange blevet skreget ud i pressen som alvorligt svigtende unge, ved ikke at tilbyde dem faglig relevant (medicinsk) behandling.

Det er dog ikke Gaderummet, der - som sine sammenlignelige steder inden for det socialpædagogiske område og indenfor psykiatrien - har dødsfald pga. overdosis, store problemer med vold, og med mange klienter i massivt misbrug af hårde stoffer, finansieret gennem kriminalitet og prostitution. Men problemerne i feltet er ganske ofte belagt med navneforbud, på institutioner, på psykiatere mm., skulle der være sager på dem.

Total retsløs position.

Anonymiseringer - både som Tilsynet hævder skulle gøres og som pressen (og retten) har gjort i mange andre sager for andre uden om os, og for personer og institutioner som vil overtage Gaderummet - placerer Gaderummet i en total retsløs position, når vi end ikke indtil kan få personerne identificeret.

Vi skal, som sagen står i dag, acceptere Tilsynets vurderinger som indiskutable, trods at de er yderst tvivlsomme, sikkert ikke kommet rigtigt til verden, men i hvert fald stærkt tvistelige ; - Vi skal endvidere også acceptere udtalelserne fra Gaderummets tidligere psykiater, og ligeledes også fra en tidligere frivillig sygeplejerske i Gaderummet som værende sande eller det sidste ord, trods at det viser sig at de selv er part i sagen, og trods at vi kan dokumentere, at deres udtalelserne er usande, kommet til veje på yderst tvivlsomt grundlag, og i flere tilfælde også er direkte løgnagtige.

Vi skal derfor bede Ombudsmanden om endnu en gang at gå ind i vores sag. Vi mener at have ret til et minimum af et svar, og ikke vedvarende talen uden om, med yderligere dæmonisering af os.

Processen, med tab af midler med mere. Og kommunens erstatningsansvar.

Gaderummet og undertegnede oplever mere og mere, at der er ved at komme liv og førlighed på spil for Gaderummets unge. Og at kommunen påtager sig et meget stort erstatningsansvar, hvis ikke der meget hurtigt igen åbnes for vores midler.

1. Vi kan konstatere, at unge fra Gaderummet, der har været i behandling i Gaderummet - og som startede med at være gået i stå i deres behandlingstilbud til anden side, men hvor det er lykket med fælles kraft Gaderummet og en kommunal/psykiatrisk institution imellem at bringe store fremskridt med sig - at flere unge er faldet tilbage til det gamle, til psykosen, til behandlingsdommen, til fængslet, misbruget mm. Det skyldes at Gaderummets position som en sikker base for dem, er forsvundet, og trods at vi stadig har haft ressourcer at prioritere i forhold til disse unge, så har det slet ikke været nok. Fleres liv er ved helt at falde på gulvet her – hvis ikke det allerede er sket.
2. Vi kan også konstatere, at mange unge ikke for tiden søger Gaderummet, eller søger ud af Gaderummet. Det er de ”stærke unge”, som vil respektere, at man ikke kan være i Gaderummet, bo der med mere, og samtidig leve af kriminalitet, hvad man er nødt til, da man ikke finder andre muligheder. Det er en ”pæn” støtte at få fra de unge, men den gør bare så ondt.
3. Vi kan også konstatere, for mange af de svageste af vores unge, at vi ikke kan fastholde dem, når de kommer fra andre institutioner eller fra gaden, når vi – modsat tidligere - ikke kan bidrage til deres liv hele vejen rundt. De dropper i lind strøm tilbage, som pige ind i gadeprostitution og stoffer, og som dreng ind i gadekriminalitet og stoffer. Og samtidig nu med kniv skjult i lommen.

De udstødte.

De udstødte unge, som alle snakker om, at der skal gøres noget for, dem ser vi i dag systematisk gå mere og mere i hundene. Det var ikke meget, de havde at gøre med i og med Gaderummet, men det lidt, som de har haft, dét har hidtil været deres redning, og som de har gjort det godt med. Men det er det ikke længere. Vi skal omskabes i et billede fra andre institutioner og personer, som skjuler deres gerninger.

Almeninteresse

Vi mener der er en almeninteresse i, at der gives ærlige og oplysende svar på Gaderummets spørgsmål. Og at det undersøges til bunds, hvordan et ellers uvildigt tilsyn først kan udtale, gentagne gange, at der ingen kritik er, hverken påbudsmæssigt eller henstillingsmæssigt,

men så alligevel, efter en påfaldende lang skrive pause på 3 måneder, så alligevel at have alvorlig kritik at udtale, men hvor det så ikke er muligt at dokumentere kritikens genstand.

A. Som kommunen har behandlet os, så har de i snart ¾ år ikke villet tale med os, men har ignoreret alle henvendelser, trods åbenlyse problemer med sagsbehandlingen. Det har lignet, at Gaderummet skulle sultes ud af lokalerne, men kommunens handlinger har bare holdt og drevet stadigt flere unge ud på gaden, til ingenting som de kommer fra, og helt sikkert til kriminaliteten, stofferne, prostitutionen, volden og psykoserne. Den har også forarmet de resterende unge i Gaderummet ud over en hver rimelig grænse.

B. Så indrømmer kommunen endelig, at deres lukning er tvivlsom, jf. [Videoen med kommunens fremmøde i Gaderummet d.2.oktober 2007](#), og [Pressemeddelelsen af 10.oktober 2007 "Hvad ikke kan forklares, kan ikke forsvares"](#). Efter dette møde er det imidlertid lige så umuligt at få kontakt med Københavns Kommune, som om at de nu bruge deres energi på at holde deres egen sag væk fra dem.

Gaderummet har, efter kommunens besøg, skrevet til kommunen med anmodning om et samarbejde om at løse sagen. Det sker gennem et brev på bestyrelsesniveau, [Invitation til samarbejde, 8.oktober 2007](#), og gennem et brev fra brugerne af Gaderummet, [Brev til forvaltningen v Anette Laigaard, 8.oktober 2007](#).

Vi skal bede om en hurtig behandling, så ikke vi som badevand og barn skylles ud, før den påståede dødsårsag er afklaret.

Med venlig hilsen

Gaderummet
v/

Kalle Birck-Madsen, cand.psych.
Forstander Gaderummet